

Porroglossum echidna (Rchb.f.) Garay.

Synoniemen:

Masdevallia echidna Rchb.f.
Masdevallia muscosa Rchb.f.
Porroglossum muscosum Schltr.

Naam

Reichenbach f. deelde de plant in 1855 bij de *Masdevallia* s in onder de naam *M.echidna*.

In 1875 beschreef hij een plant onder de naam *Masdevallia muscosa*. Dit bleek echter dezelfde plant te zijn als de voorgaande.

Men had toen echter al in de gaten, dat er wat eigenaardigs was met de lip en daarom veranderde Schlechter de geslachtsnaam in *Porroglossum*, zodat we *Porroglossum muscosum* kregen, maar *echidna* was een eerder gegeven naam en daarom veranderde Garay de naam in 1953 in *Porroglossum echidnum*.

Betekenis van de namen

Muscosa betekent "op mos gelijkend".

Echidnum wijst op de gestekelde bloemstengel.

Porroglossum slaat op het vooruitsteken van de lip.

Voorkomen

Deze soort komt voor in Venezuela, Columbia en Ecuador. In Venezuela groeit hij op 2500 meter hoogte bij een klein riviertje op een schaduwrijke plek.

Verschil met *Masdevallia*

Het belangrijkste verschil met de *Masdevallia* s schuilt in de lip. Deze is in de eerste plaats vooruitstekend (hetgeen duidelijk op de foto te zien is). Behalve de vorm echter is er nog iets belangrijks.

Op die lip bevinden zich aan de top purperen plekje. De onderkant van die plekje dragen bruine haartjes. De basale (d.i. het deel het dichtst bij de zuil) helft van de lip heeft een smalle, verlengde, vlezige kam in het midden. Als nu deze kam aangeraakt wordt, kromt de lip zich en komt de top van de lip tegen de bovenkant van de zuil. Dit krommen wordt al geactiveerd bij direct zonlicht, extreme warmte en schudden van de bloem. Bij directe aanraking van de kam sluit de lip zich binnen de seconde en heropent zich na een minuut of twintig en is na 35 minuten weer helemaal open.

Beschrijving

De plant is zodevormend, gewoon epifytisch en kan soms op rotsachtige bodem groeien.

De bladeren worden 10 cm lang, zijn lepelvormig, gerimpeld, doen wat wrattig aan en de grootste breedte is 1,5 cm.

De bloemstengel is dicht bezet met stekeltjes en is 15 cm lang. De sepalen zijn 3 á 4 mm met elkaar vergroeid. Ze zijn ongeveer 3 cm lang (de laterale sepalen zijn iets langer dan de dorsale). De kleur is honingbruin.

De petalen zijn rozigbruin met aan de rugzijde een gegroefde purperen midden nerf. De lip is 5,5 mm lang en heeft aan de top de genoemde bruine plekje. Aan de top is hij 4 mm breed.

Ook de zuil heeft een lichtbruine kleur.

Cultuur

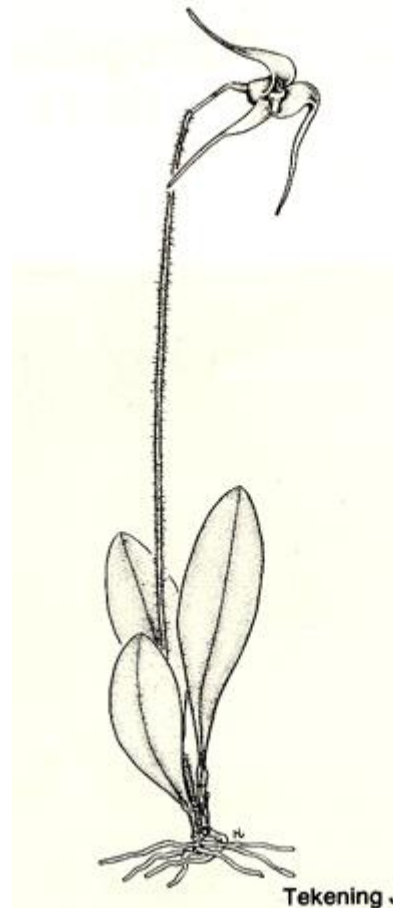
Aan de vindplaats is te zien, dat hij in de koele kas thuis hoort. Hij wordt eigenlijk net zo behandeld als de *Masdevallia* s.

Wat schaduw vindt hij wel lekker.

Temperaturen tussen de 8 en de 25° C. Bij 25° C heel flink broezen en sproeien. Je moet even zoeken tot je een goed plaatsje voor hem gevonden hebt.

Ze worden om de 2 jaar opgepot in een luchtig mengsel van turfbrokjes, turfvezel, gebakken kleikorreltjes of bimskies en wat mexifern en dicksonia. Wat bark vindt deze plant ook wel lekker, maar dan wel met levend mos er boven op.

Chr. Branger
februari 1981

Tekening J. Lodewijk